

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žiadateľky: **Mgr. Ing. I. Č., P.**, IČO: X., proti správneho orgánu: **Bratislavský samosprávny kraj**, Sabinovská 16, Bratislava, v konaní o odvolaní proti listu správneho orgánu: zn. 100055/2007-PRA/128 zo dňa 6.11.2007, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/329/2007-30 zo dňa 27.10.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/329/2007-30 zo dňa 27. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Bratislave bolo zastavené konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vo forme listu správneho orgánu č. zn. 100055/2007-PRA/128 zo 6.11.2007, podpísaného riaditeľom Úradu Bratislavského samosprávneho kraja (ďalej len „BSK“), ktorým tento správny orgán upovedomil žiadateľku o tom, že jej žiadosť o informáciu postúpil Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. (ďalej len „NDS“).

Krajský súd vo svojom uznesení dôvodil tým, že správny orgán postúpil žiadosť žiadateľky a upovedomil ju o tom listom. Postúpenie žiadosti o poskytnutie informácie nie je rozhodnutím vydaným v správnom konaní a ako také nemôže podliehať preskúmvacej právomoci súdu. Proti takému úkonu správneho orgánu ani zákon č. 211/2000 Z.z. o informáciách ani Správny poriadok podanie opravného prostriedku nepripúšťajú. Uvedené

skutočnosti bránia súdu o veci pre nedostatok právomoci rozhodovať, preto súd podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c OSP konanie zastavil.

Súd vo svojom uznesení považoval za potrebné správne orgánu ozrejmiť, že list č. 100055/2007-PRA-128 zo 6.11.2007 oznamujúci postúpenie žiadosti žiadateľky, okrem toho, že nebol rozhodnutím vydaným v správnom konaní, bol vydaný riaditeľom úradu (BSK), ktorý za svoju činnosť zodpovedá predsedovi BSK. Teda v prípade vydania rozhodnutia v správnom konaní by orgánom rozhodujúcim v druhom stupni bol predseda alebo ním určený organizačný útvar BSK a nie súd. Odvolací súd z uvedeného vyvodil, že pokiaľ krajský súd rozhodol vo výroku aj o postúpení veci BSK, bol tento výrok odôvodnený práve touto časťou dôvodovej časti uznesenia, aj keď sa o tom krajský súd nezmieňuje.

Proti uzneseniu Krajského súdu podal odvolanie BSK. S poukazom na nedôvodnosť postúpenia veci Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií (ďalej len „MDPT“) na vybavenie BSK zotrval BSK na tvrdení, že požadované informácie nemá k dispozícii a postúpenie veci Národnej diaľničnej spoločnosti (ďalej len „NDS“) bolo dôvodné, čo žiadateľke včas a riadne oznámil. K procesnej stránke veci v odvolaní uviedol, že žiadateľka presne v odvolaní citovala § 18 ods. 3 zák. č. 211/2000 Z.z. z čoho vyplýva, že smeruje proti fiktívnemu rozhodnutiu a nie proti oznámeniu o postúpení žiadosti o sprístupnenie informácie. V tejto súvislosti odvolateľ pripomína § 22 ods. 2 zák. č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov a kompetenciu súdu odmietnuť podľa § 250p OSP opravný prostriedok, ktorý nemá náležitosti alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha. Podľa odvolateľa mal súd odvolanie odmietnuť, nakoľko smeruje voči neexistujúcemu rozhodnutiu, keďže neboli splnené podmienky § 18 ods. 3 zákona k tomu, aby sa uplatnila právna fikcia vydania rozhodnutia o nesprístupnení informácie. BSK žiadal zmenu uznesenia krajského súdu tak, že odvolanie navrhovateľky v zmysle § 250p OSP súd odmietne, resp. zruší uznesenie krajského súdu a vec vráti na ďalšie konanie.

Navrhovateľka žiadala prvostupňové uznesenie ako vecne správne potvrdiť. V odvolaní poukázala na to, že z listu MDPT č. 117338/2007-OK z. 44994 zo dňa 29.10.2007 je zrejmé, že toto ministerstvo postúpilo Bratislavskému samosprávnemu kraju len tú časť žiadosti o poskytnutie informácií, ktorá sa týka Nariadenia vlády SR 64/1998 Z.z., ktorým sa

vyhlasuje záväzná časť územného plánu Veľkého územného celku Bratislavský kraj v znení neskorších predpisov. Je možné sa oprávnene domnievať, že BSK má k dispozícii požadované informácie – t.j. podklady, na základe ktorých bol bod 5.9.12. záväznej časti územného plánu veľkého územného celku Bratislavský kraj zapracovaný do Nariadenia vlády SR č. 64/1998 Z.z. a preto BSK nemal postupovať podľa § 15 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z., t. z. BSK nemal žiadosť týkajúcu sa Nariadenia vlády SR č. 64/1998 Z.z., ktorá bola BSK postúpená MDPT, postúpiť NDS, a.s. a teda BSK ani nemal oznamovať toto postúpenie žiadosti. BSK mal na základe žiadosti týkajúcej sa Nariadenia vlády SR č. 64/1998 Z.z. sprístupniť požadované informácie týkajúce sa Nariadenia vlády SR č. 64/1998 Z.z.. Tieto požadované informácie týkajúce sa Nariadenia vlády SR č. 64/1998 Z.z. Bratislavský samosprávny kraj vo svojom odvolaní neuvádza.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel jednomyselne k záveru, že uznesenie krajského súdu je vo výroku vecne správne.

Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Podľa § 19 ods. 1 zákona proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie. O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť.

V predmetnej veci navrhovateľka podala 28.11.2007 odvolanie „proti rozhodnutiu povinnej osoby, ktorým odmietla poskytnúť požadované informácie“ adresované BSK. (Podanie bolo dané na poštovú prepravu 26.11.2007 – pozri poštovú pečiatku na obálke pripojenej k originálu podania na č. 7 spisu BSK). Navrhovateľka v odvolaní uvádza, že BSK „má požadované informácie týkajúce sa BSK k dispozícii“. Podľa navrhovateľky s poukazom na § 18 ods. 3 zákona „sa predpokladá, že BSK vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu a to „spôsobom a v rozsahu uvedenom v žiadosti“.

Odvolací súd sa oboznámil so spisovou dokumentáciou, osobitne s obsahom podania z 19.10.2007 označenom ako „výzva na doplnenie žiadosti o sprístupnenie informácie –

odpoveď“ adresovaného MDPT, ktoré bolo ako príloha listu MDPT adresovaného BSK z 29.10.2007 zaslané s tým, že „MDPT nedisponuje s požadovanou informáciou, /týkajúcej sa Nariadenia vlády/“ a preto odstupuje žiadosť o informáciu. Na základe uvedeného odvolací súd dospel ku skutkovému záveru, že z obsahu doplnenia žiadosti (pričom pôvodná žiadosť ani nie je obsahom spisov), je zrejmé, akých informácií sa žiadosť týkala – a v akej časti bola BSK postúpená. Pokiaľ by sa povinná osoba bola zaoberala obsahom nariadenia vlády (identifikovanom v žiadosti ako NV SR č. 64/1998, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu veľkého územného celku Bratislavský kraj a jej bodu 5.9.12 /prílohy), vo vzťahu ku ktorým navrhovateľka žiadala o informáciu (a to v tom smere na základe akých podkladov bol bod 5.9.12. zapracovaný do nariadenia vlády, pokiaľ sa týka príslušného úseku cestnej komunikácie), je dôvodný predpoklad, že by bez ďalšieho vysvetlenia nepostúpil žiadosť o informáciu inému subjektu (NDS), resp. by vyjadril dôvod postúpenia. Strohé a bezobsažné oznámenie o postúpení žiadosti však dôvodne mohlo viesť navrhovateľku k záveru, že požadovaná informácia jej nebola poskytnutá. Skutočnosť, že obdržala oznámenie o postúpení žiadosti sama o sebe nevyklučuje možnosť fiktívneho rozhodnutia o podstate žiadosti, najmä ak zo spisového materiálu vyplýva, že už MDPT rozlíšilo časť žiadosti spadajúcu do pôsobnosti NDS a časť žiadosti spadajúcu do pôsobnosti BSK.

Z uvedeného, podľa názoru odvolacieho súdu, vyplýva, že bolo dôvodné zastaviť konanie pokiaľ ide o oznámenie o postúpení žiadosti, tak ako to uviedol krajský súd (§104 ods. 1 OSP). Odvolací dôvod uvedený BSK, podľa ktorého mal súd opravný prostriedok odmietnuť neobstojí však aj preto, že povinná osoba súčasne nevyvrátila možnosť sprístupnenia informácie týkajúcej sa záväznej časti územného plánu veľkého územného celku Bratislavský kraj. Skutočnosť, že informácia nebola sprístupnená, dôvodne potom vedie k záveru o vydaní fiktívneho rozhodnutia.

Je nepochybné, že vo veci žiadosti navrhovateľky o poskytnutie informácie konal a rozhodol riaditeľ úradu, ktorý za svoju činnosť zodpovedá predsedovi BSK, ktorý pre prípad opravného prostriedku je vecne príslušným (alebo ním určený organizačný útvar) o opravnom prostriedku rozhodnúť v súlade so zásadou správneho konania o devolutívnom účinku podaného odvolania. V tomto smere považuje odvolací súd postúpenie veci krajským súdom na ďalšie konanie BSK za dôvodné.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **n i e** je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková